

La INON-skogen få være i fred

I Nationen 12. april påpeker Gunnar Kvaal, som riktiger, at skogens biologiske mangfold øker med skogens alder. Det skyldes innslag av skikkelig gamle trær, samt mye og variert dødt virke. Kvåle har også rett i at andelen av skog over 160 år har økt i de senere årene. Men derfra å slutte at den ikke har behov for vern, er altfor enkelt.

Landsskogtakseringens materiale viser at størstedelen av denne skogen står i vanskelig terreng og langt fra veg, altså i INON-områder (inngrepsfrie naturområder). Innenfor kategorien eldre enn 160 år finner vi partier som er mye eldre, og dette er de aller mest verneverdige skogene. Grana kan bli ca. 500 år visse steder, og furua ca. 700 år. Slik skog har fått stå i fred og blitt stadig eldre fordi det ikke har vært lønnsomt å hogge, bla. har det ikke vært gitt statstilskudd til vegbygging i villmarksområder mer enn 5 km fra veg (INON-områder). Dette er nå endret. Regjeringen har øket støtten til vegbygging i veiløse områder betydelig. Den aller eldste, biologisk svært verdifulle skogen, står derfor, bokstavelig talt, lagelig til for hogst.

Det framgår av NIBIOs resurso-

Langlivet: Gran kan bli 500 år
noen steder.

FOTO: MARIANN TVETE

versikt (03/2012) at 45 prosent av den hogstmodne skogen (Hogstklasse 5) står innenfor 500 meter fra veg og dermed er tilgjengelig uten nye veianlegg. Sammenholdt med en økning av hogstmoden skog med ca. 35 prosent de siste 40 årene, samt at vi hogger under halvparten av årlig tilvekst, kan neppe de villmarkspregede områdene, med 3,2 prosent av produktiv skog, ha noen stor innvirkning på årlig hogstkvantum. Hogst her kan derimot ha betydelig negativ innvirkning på det biologisk mangfold i norsk skog, samtidig kreves svært kostbare veianlegg.

Olav Hjeljord

Professor emeritus ved NMBU